

Torpa Statsallmenning
2881 Aust-Torpa

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 06/1576	Doknr.: 21
Mottatt: 09 NOV 2006	ASR/SEB
Sakscent: AS21	Arkiv: 483.2
Kopi:	Avskr.:

Statens landbruksforvaltning	
Arkivkode: 352.02	
01 NOV 2006	
Saksnr.: 06/02458-2	
Saksh: MBA	Leser:
Ajour:	Saksnr.:

Landbruks og Matdepartementet
Postboks 8140 Dep 0033 OSLO

Vedr. Høringsbrev - endringer i forskrift om seter og tilleggsjord i statsallmenninger.

Torpa Statsallmenning ønsker å komme med følgende kommentarer til Høringsbrevet;

Vi er glad over at det er foreslått forandringer i regelverket slik at det er bedre knyttet opp til dagens jordbruk. For vår mening er at beitemulighetene i allmenningen på en langt bedre måte kan nyttes av de bruksberettigede enn det er mulig i dag. Selv om mjølkeproduksjonen har vært selve basisen for de fleste bruk har den nå gått sterkt tilbake. Den er meget arbeidskrevende og binner produsentene til produksjonen på en langt vanskeligere måte enn en kjøttproduksjon gjør. Dette gjelder oppføring av innkjøpte ungdyr eller bruken av ammekuer. En produksjon som virker mer fristende på nye generasjoner. Kjøttproduksjonen er langt mer arbeidssparende, men den stiller krav til mere beiteareal, noe som mange har for lite av. Her bør allmenningene stilles til rådighet.

Vi mener det må åpnes for at jordbrukere med beiterett i statsallmenningen og som bevislig treng seter for å kunne drive sin gard på en rasjonell og fornuftig måte, må kunne få utvist seter alene eller sammen med andre. Det bør være et absolutt krav at vedkommende legger fram driftsplan som må følges. Er det behov for uthus på setra bør dette bygges før setra ryddes. Dette vil betinge at det blir allvor av planen.

Er det spørsmål om utvisning av seter i barskogområder, noe som vil innvirke på skogens lønnsomhet, er det et krav at allmenningsstyret får være med i vurderingen.

Jordbrukere med beiterett i allmenningen bør ha førsterett til seter eller beite, framfør de som ikke har beiterett.

I merknader til § 14 er det satt 20 år som grense i sammenhengende lengde som brukeren har setra selv om den ikke brukes. Vi mener dette er lenge og foreslår 10 år. Det må fares lempelig fram, særlig når generasjonsskifte nærmer seg, og kanskje setra var nøklen som utløste det nødvendige areal for utbygging av garden til en drivverdig enhet.

Seter som er fallen fri etter § 22 i fjellova skal fjellstyret vise ut til gardsbruk i drift og som treng setra. Det innskjerpes at fjellstyret ikke kan forlange fjerning av seterhus uten at den lokale eller regionale kulturminneforvaltningen går med på det. Eldre seterhus kan være historiske og verdifulle kulturminner som det bør tas vare på. Vi er enige i at dersom drifta på en gard er lagt ned som jordbruksnæring, da faller også beiteretten ut. Fjellstyret kan overføre seterhusa ut til gardsbruk som har enn aktiv og hensiktsmessig bruk. Det må stilles strenge krav om et jordbruk som er aktivt og rasjonelt brukt.

Det må bli en streng praxis med å begrense for mange husvære. Det må være åpent for felles hus for flere.

Det må åpnes for en strengere praksis når seterhus som er tillatt ominnredet til fritidsformål. Disse bør kunne utnyttes mye bedre både for fjellet og dyreeieren.

30. 10. 2006

For Torpa Statsallmenning

Ingolf Skartlien

sekretær

Ingolf Skartlien